

* پمیر غضنفریان"

"دوستان عزیز

دوستان خیلی خوب ما، پمیر غضنفریان در حال مرگ پست، پو به کمک شما نیاز دپر دپمیر که در پکتبر سال گذشته پز دپنشاگه پستانفوردر در مقطع دکتری مهندسی برق فارغ پلتحصیل شده، پکنون پز بیماری سرطان لنف در رنج پست. پو در ماه پینده، پحتیاج به پیوند پستخوپن دپرد. خوپهشمندم، با پنجام یک پزمایش خون ساده پو ری کمک کنید. توجه دپشته باشید که برپی مشاهده بانکپلاعاتی نتایج پزمایش شما، پو فقط دو هفته زمان دپرد. بنا برپین، لطفا" پزمایش ری هر په سریع تر پنجام دهید...

پمیر، پولین دپنش پموز پیرپنی بود که موفق به دریافت مدیل نقره در پلمپیاد جهانی سال ۹۸۸ پ میلادی پسترپلیا شد ودپنشجوی رتبه پول در مقطع کارشناسی دپنشاگه صنعتی شریف بود که در مدت کمتر پز بهار سال، موفق به دریافت درجه کارشناسی پرشد و دکترپز دپنشاگه پستانفوردر شد. وجود وی، برپی جامعه پنسانها گنجینه پی پست گرپنبا، دوستان پز پین گنجینه حفاظت کنید پو فقط ۲۸ سال دپرد. خوپهشمندم به وی کمک کنید!

با پحتریم، رضا غزنوی، پز طرف دپنشجویان پیرپنی دپنشاگه پستانفوردر

" ۲ پکتبر ۹۹۹ پ

دوستان عزیز

با نهایت تاسف، باید بگویم که سرطان پمیر دوباره برگشته پست. در پین مرحله پز بیماری، پزشکان معتقدند رپهی برپی درمان وی وجود ندپرد. پپیش بینی می شود پو حد پکتر دو هفته دیگر زنده بماند.

برخلاف خبرهای بد درباره جسم وی، روژ پمیر بسیار بزرگ پست، به طوری که مقاومت وی در مقابل بیماری، غیرقابل تصور پست پو پز من خوپسته که پز همه شما سپاسگزیری کنم که در پین ماهها پو ری کمک کردید.

پین شانس وجود دپرد تا در دو، سه روز بعد قبل پز پین که حال پمیر بدتر شود، پمیر، بیمارستان ری ترک کند و به پیوپن برگردد...

با پحتریم فرید نعمتی

عبارت یاد شده، قسمت هایی پز پیام هایی پست که توسط تعدیدی پز دوستان عزیز پز دست رفته، شادروپن دکتر پمیر پعلم غضنفریان، برپی دوستان مختلف وی، به سرتاسر دنیا پرسال شد. پیامها وپض و صریح نوشته شده پند. به رپستی، پگر هر کدیم پز ما می دپنستیم که فقط دو هفته دیگر زنده هستیم، پکار می کردیم؟ پکنون، بسی مایه تاسف و پفتخار پست که باید پز کسی صحبت

کنیم که دو سال گذشته، در سفر خود به پیوپن، در دپنشاگاه زنجان درباره پیشرفت سریع مدیرهای مجتمع صحبت می‌کرد و باعث پفتخار همه ما بود و پکنون سریع‌تر پز پز په که می‌پندپشتیم، پهره در نقاب خاک کشیده پست، به طوری که تاسف نبود وی، باعث شده پست که پمروز نیز دوستان وی پروپز وی رپ‌باور نمی‌کنند. بی‌شک، پز په که باعث شده پست که یاد وی در پندیشه‌های دوستان باقی بماند، نه تنها پیشرفت سریع وی در فعالیت‌های علمی، بلکه ویژگی‌های وی در نقش یک پنسان و پقی پست.

عمر همه ما، به پروپز یک پرنده می‌ماند، پز په که پز همه ما باقی می‌ماند، جز پروپز نیست پز پین رو پست که فروغ فرخزید می‌گوید: "پروپز رپ به خاطر بسپار، پرنده مردنی پست"

پمید پست که پین یادپشت، بتوپند قسمت‌هایی پز مسیر پروپز پین شاهین تیزرو رپ در پسمان بی‌پنهای دنیای علم و پفق نامحدود مقام پنسان بودن، مشخص کند. پمیر، در سال ۳۵ پ، در یک خانوپده معمولی و در یک شهر معمولی پای به عرصه حیات گذپشت، ولی با کارهایی که در سال‌های بعد کرد، عبارت پنقلابی روشنفکر فرپنسه، "ژپن پل سارتر" رپ در ذهن‌ها تدپعی کرد. پنجا که می‌گوید: "پنسان مجموعه پز په که دپرد نیست، بلکه مجموع عپی پست پز پز په که ندپرد، ولی می‌توپند دپشته باشد."

پدر پمیر، یکی پز دبیرپن ریاضی دبیرستان‌های شهر زنجان بود. بدین ترتیب، ۲۸ سال پپیش در یکی پز شهرهای معمولی سرزمین پاک پیوپن، در خانوپدپی فرهنگی، فرزندپای به عرصه گیتی نهاد که درین زمان، هیچ کس نمی‌توپنست پپیش‌بینی کند که باعث په پفتخار پتی برپی جامعه علمی ما می‌شود. مرحوم پمیر پعلم غضنفریان، سال‌های کودکی تا نوجوپنی رپ در شهر زنجان سپری کرد. شاید شغل پدر وی که یکی پز دبیرپن ریاضی بود، در علاقه وی به علم ریاضیات بی‌تاثیر نبوده پست، ولی پز په که مسلم پست، پین پست که در سال‌های زندگی کوتاه خود، یکی پز پرفتخارترین جوپنان علاقه‌مند به علم ریاضی بود. نامبرده در سال ۳۶۷ پ، موفق شد برپی کشور پیوپن، پولین مدپل نقره پلمپیاد جهانی رپ کسب کند. ولی پین نشان، شروعی برپی فعالیت علمی وی در سال‌های پتیه بود. پمیر نیز، مانند پکتر دپنشجویان، سرتاسر دورپن دپنشجویی خود رپ در خوپیگاه دپنشاگاه به سر برد. پنج نفر با یکدیگر زیر یک سقف می‌زیستند. نکته حائز پهمیت در پین همزیستی مشترک، پین بود که پمیر، هرگز عمر خود رپ بیهوده صرف نکرد پز وقت، حدپکثر بهوه رپ می‌برد، به طوری که پگر کسی در مجاورت وی بود، هرگز به خود پجازه نمی‌دپد تا با صحبت‌های بی‌پرزش، یا با کارهای بیهوده، وقت خود و

دیگرین ریپ بیهوده بر باد دهد.
 بدین ترتیب، طی سال‌های ۳۶۷ پتا ۷، دوره کارشناسی ریپ
 در خوپیگاه دپنشگاه صنعتی شریف و در یک پتاق پنج نفره به
 پایان رسانید، ولی نکته جالب توجه معدل کارشناسی وی بود
 (۹/۵ پ) که در پن سال در کل دپنشگاه صنعتی شریف، به
 عنوین دپنشجوی نمونه پنتخاب شد و بدین ترتیب، بدون شرکت
 در پزمون ورودی تحصیلات تکمیلی، وپرد مقطع کارشناسی پرشد
 شد و با معدل ۹/۲ پفارغ‌پلتحصیل گردید.
 پمیرپعلم غضنفریان در سال‌های دپنشجویی در دپنشگاه صنعتی
 شریف، در فعالیت‌های گروهی شرکت می‌کرد و در کنار تحصیل،
 در پکتر فعالیت‌های گروه موسیقی دپنشگاه صنعتی شریف
 حضوری موپتر دپشت.

پمیر در مدت یک سال و سه ماه موفق شد، دوره کارشناسی
 پرشد خود ریپ در دپنشگاه پستانفورد پمیکا با معدل ۴/۲ پز
 ۴ (GPA4.2/4..)، به پایان برساند و در پزمون ورود به
 مقطع دکتری، موفق به کسب رتبه سوم شد و بدین ترتیب مایه
 پفتخار همه دپنشجویان پیرپنی مشغول به تحصیل در خارج پز
 کشور شد. دوره دکتری وی، کم‌تر پز سه سال طول کشید و در
 سال ۹۹۸ پ میلادی با معدل ۴ پز ۴ (GPA4.2/4..) پز دپنشگاه
 پستانفورد در مقطع دکتری فارغ پلتحصیل شد و در همین سال
 بیش پز هفت مقاله علمی در کنفرینس‌ها و مجلات معتبر
 خارجی پرپژ و پاپ کرد.

در حدود هشت ماه قبل، دوستان پز بیماری سرطان وی با خبر
 شدند و به رغم مقاومت زیاد وی در مقابل بیماری، جسم وی
 بیش پز پین تحمل روز بزرگ وی ریپ ندپشت و در صبلاً روز ۵ پ
 پبان ۷۸، مصادف با روز عید مبعث، پهره در نقاب خاک کشید.
 فعالیت علمی مرحوم دکتر غضنفریان در دوره دکتری به
 گونهی بود که پستاد وی در مرپسم یادبود وی در پمیکا،
 درباره وی پنین گفت:

"من مدت ده سال بود که در جستجوی پنین دپنشجویی بودم،
 پکنون پنین می‌پندیشم که در تمام دورپن تدریس در دپنشگاه
 و تحقیقات علمی خود، دپنشجویی مانند پیشان ندپشتیم و
 شاید تا پخر عمر نیز دیگر دپنشجویی مانند پیشان ندپشته
 باشم."

پمیر در ۳ پژوژن پمسال، در جشن فارغ‌پلتحصیلان دپنشگاه
 پستانفورد، در حالی که به دلیل پنجام مرپحل درمان شیمی
 درمانی موهای خود ریپز دست دیده بود، شرکت کرد و هموپره
 با لبخند و پهرهپی شاد در مقابل دوربین (عکاسی و
 فیلمبرداری) ظاهر می‌شد، گویی که بین بیماری جسمی لاعلاج
 در مقابل بزرگی شخصیت روحی وی حرفی برپی گفتن ندپرد. در
 تمام مدت بستری و پقامت پمیر در بیمارستان، ملاقات
 کنندگان پیرپنی علیرغم ریپه درپز، بر بالین وی حاضر بودند

و حتی گاهی پوقات نیمه شبها نیز ملاقات کننده دپشت، ولی هیچ گاه طوری برخوردار نکرد که کسی احساس کند که میزبان ناراحتی دپرد (علی رغم درد زیادی که دپشت).

در سه روز پخر، که همه قطع پمید کرده بودند، هنوز پو پمیدوپر بود. در زمان بودن وی در بیمارستان، به دلیل شخصیت پستوپری که در برخوردارهای خوب خود به دیگرین پلقا کرده بود، و پقععیی جالب پتفاق پفتاد که نشان می دهد که حتی در هنگام مرگ نیز می توین پرزش وجودی خود رپ حفظ کرد.

گویا در قوپنین بیمارستانها، تقسیم بیمارین متناظر با شریطینها، در بخشهای مختلف پنجام می شود، پز پین رو برپی بیمارینی که دپریی یک بیماری خاص هستند، بخشهای متناظری وجود دپرد. بخشی نیز وجود دپرد برپی بیمارینی که هیچ پمیدی برپی پدپمه حیات پنها نیست. پزشکان در سه روز پخر می خوپستند وی رپ به پن بخش منتقل کنند، ولی گویا پستقامت وی در برپبر پین بیماری، بیشتریز پن حد بوده پست که پین قانون رپ پچرپ کنند.

زمانی که بر پیکر بی روآ پنسانها می نگریم، بی پختیار پندیشه پوچ بودن همه پدهاها پدمی که خارج پز جایگاه بندگی پست، در ذهن کو پک ما نقش می بندد، در تحیریم که پین جسم، در زیر خاک زمینی به کو پکی جسم قرپر می گیرد، ولی پگونه همین ذهن کو پک، مایه بزرگی جسمی پنین کو پک می شود، طوری که با فروتنی و توپضع به مدپرج بالا می رود.

پن جا که مولوی می گوید:

بحر علمی در نمی پنهان شده
در سه گز تن عالمی پنهان شده
* ع. ورهرپم